

OPEL OLYMPIA

(Slika na naslovni strani)

Nobena evropska tovarna ne ponuja toliko različnih karoserij in motorjev kot od letošnjega frankfurtskega sejma naprej nemška podružnica ameriškega koncerna GM tovarna Adam Opel AG.

Pikolovci so izračunali, da je sedaj mogče kupiti 52 različnih kadetov, 7 olympij, 35 rekordov, 9 kommodorjev, po tri kapitane in admirale ter dva diplome. Pri tem gre za možne kombinacije karoserij, motorjev in osnovne opreme. Ko bi na bilo elektronskih računalnikov, ki poskrbe, da na montažni trak o pravem času pridejo različni motorji, karoserije in opreme, bi bila tolikšna raznoterost gotovo ne-gospodarna.

Kupec še nima v glavi elektronik in tako med mnogimi opeli ne ve, za katerega bo sedi odiščil. Gotovo pa si po skrbnem premislu iz obsežnega seznama lahko izbere avto po meri, če so mu seveda opeli všeč.

Ce bi hotel razmisljati, kateri novi opel kupiti, denimo, za novi dinar, nam žal manjka pomembnejši podatek, saj pri jugoslovanskem zastopniku GM Avtotehni v Ljubljani še ne vedo novih cen.

Vseeno smo, se preden smo si izbrali svojega opela za preksusno vožnjo, izračunali vsaj razmerja in ugotovili, da stane najdražji kadet približno za četrtnino več kot najcenejši, najdražja olympia je za osmino dražja od najcenejše in pri rekordu je razpon še večji.

In smo se med dolgo vrsto opelovih vozil najprej odločili voziti olympio s serijiškim 1,1-litrskim motorjem S. Po karoseriji je olympia pravzaprav kadet LS (glej »Avtos« 19), le da ima veliko bogatejšo

opremo, drugačno masko na hladilniku in okraske na pasu.

Komaj pregledno množico različnih modelov, nekateri pravijo kar opele olimpiada 68, bomo razložili s skicami.)

Ko smo naravnali sedež pri kmrlju, smo ugotovili, da je široko oblažnjena armaturne plošča smotrna, instrumenti so motno črni, da ne blešče. Prestavnova ročica je kratka; kaže torej, da so že vse avtomobilske tovarne prisluhnile čedalje bolj »sportivne« zeljam velike večine kupcev.

Speljati smo morali z vzvratno vožnjo, pa se pri premikanju prestavne ročice nismo takoj značili, ker ima – tako kot kadeti LS – poseben obroček, ki ga je treba dvigniti, da se sprosti zapora za vzvratno vožnjo. Novost nam je všeč!

Po ravnom se z olympio nismo kaj prila drugače peljali kot s kadetom S, ki smo ga bili leti že podrobno preskusili (»Avtos« 6, 7 III. 1967). Na spolni cesti pa nas je v ovinkih prepričala nova zadnja prema (skico smo objavili v zadnjem »Avtos«), ki jo imajo zdaj vsi opeli tja do kadeta. Izkazalo se je, da novi opeli zarači vične vzmeti niso več samerikanci, ampak spodbuna evropska vozila, ki jim tudi na valoviti vijugasti cesti ne spodina zadka.

Sicer pa smo že za kadet zapisali, da ni pretirano udoben (o prostornosti olimpio bomo obširnejše pisali, ko jo dobimo za daljši test) in 1100-kubični motor, ki ga serijsko vgrajujejo, se nam za olympio ne zdi dovolj močan.

»Mini-rollis« – najmočnejša olympia

Tako smo po dveh krogih raje presedili v najmočnejšo olympio, ki jo poganja 1,7-litrski motor.

Menda je le davčna politika kriva, da se tovarne pri majhnih vozilih takoj zelo izogibajo motorjev z večjo prostornino. Pri tem pa se zdi, da si potrošnik čedalje bolj želi naglih in udobnih avtomobilov, ki pa naj bi bili veliko manjši od danasnjih luksuznih velikanov. Najmočnejša olympia se precej približa tej želji po smilni rolliss, saj ima velik motor, luksuzno opremo in z umetnim usnjem prekrito streho.

Komaj smo pretaknili v prvo in pritisnili na plin, smo občutili da je 75 KM iz 1,7-litrskega motorja povsem spremenljivo značaj voza.

In smo seveda pritisnili, kot se reče, do deske. Pri tem se nam je posrečilo kaželet na merilcu hitrosti pognati do 170 km v 38 sekundah smo v četrtri prestavni prevozili kilometr tako, da smo začeli s hitrostjo 40 km na uro in potem do konca pritisnili plin. Na koncu merjenega kilometra je olympia že drvela 150 km na uro. 38 sekund je podatek, ki priča o prozonosti motorja, saj dokaze, kako močan motor Šoférji dovoli, da le malo prestavlja in se tako, kot bi vozil cestno križarko, posveti predvsem motorju.

Za prihodnje leto, obetajo, bo mogoče kupiti tudi olympio s samodejnim menjalnikom.

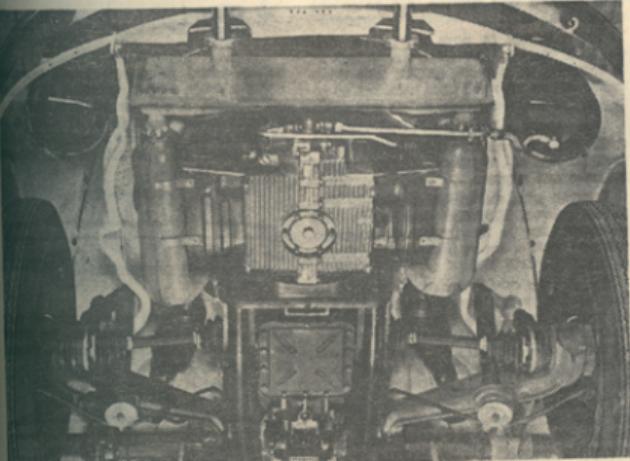
VW 1500 automatic nima pedala za sklopila, zato je zavorni pedal širi. Pogresali smo »naslonjač« za levo nogo, ki v avtu s polautomatiko počiva.

Prva prestava je za strme klance in pogonne starte, druga ali normalna je dovolj močna, da speljš brez težav, sepe pa celo do 106 km na uro, pospeški v tretji pa ti ravno ne vzamejo sape; pri prehitovanju je bolje prestaviti v drugo.

Imerili smo – merilec hitrosti smo enkrat samkrat kontrolirali s stoperico – da VW 1500 automatic pospeši od 0 do 100 km na uro v 27 sekundah (normalni VW v 23 sekundah).

Slabše pospeške pa pri daljši vožnji zelo inenadi nova zadnja prema, ki prispeva k varni hitrejši vožnji v ovinkih. Brez nje bi se nam zdela avtomatika počasna.

Kakorkoli že, še nobeno leto ni bila tovarna Volkswagenwerk tako bogata novosti kot letos. Odčitno se je naposled le ustrelila konkurenca. Z novo zadnjo premo ter avtomatiko je VW 1500 sodoben avto v zastareli karoseriji. »Prednosti takšnega mešanca so znane,« je napisal Gerd Hack v časniku »Auto Motor und Sport«, stoda sodim, da to ne bi smelo zadrževati Wolfsburga, da se ne bi končno odločil za dočela nov avto.«

Ceprav je tovarna iz Wolfsburga 30 let prisegala na nihajno zadnjo premo, je letos končno opremila kombi in vozila z avtomatiko (1500 in 1600) z novo zadnjo premo na posebni obesah. Tako se previs zadnjih koles nič več ne spreminja zaradi različne obremenitve.